

[Krag.]

holdelse, som man tror, Jordejerne vil opnaa gennem den Virkning, som Bortfaldet af forskellige andre Skatter vil have, den er jo af højst problematisk Art, og den skal jeg for Resten senere komme tilbage til. Men i hvert Fald er Forholdet jo det, at man tager i kolossalt Omfang fra somme for at give til andre, og det er netop det, som man saa afgørende fra det ærede Retsforbunds Side i saa mange andre Forhold, hvor der har været Tale om dette, vender sig bort fra med Afsky.

Formueskatteydernes Tal, hvor Talen er om Formuer paa 6 000 Kr. eller derover, andrager saadant noget som 250 000, medens Indkomstskatteydernes Tal ligger paa 1 125 000. Af de nuværende Formuer agter man altsaa at tage ca. en Trediedel, medens Formuer, der skabes i Fremtiden, skal være fri, og Indkomsten skal i Fremtiden være fri. Der er her baade af den højtærede Minister og af det ærede Medlem Hr. Duborg fremført Eksempler, som raaber til Himlen i Henseende til Afsløring af den Uretfærdighed, som gennem en saadan Tilrettelægning af Beskatningen nødvendigvis maa følge.

Formaalet med denne store Formuekonfiskation er altsaa foruden at give den halve Procents Ydelse til Grundejerne at faa Statsgælden forrentet og afbetalt i Løbet af 25 Aar. Man maa da spørge de Herrer: Med hvilken Ret stiller man Kravet til Nutidens Formueejere om, at de og de alene skal tage hele Byrden af Statens Gæld paa deres Skuldre? Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Hans Hansen: Hvorfor skal Efterslægten fritages for Andel i den Byrde, som denne Gældsforpligtelse medfører?

Pengene har den nulevende Slægt eller de Slægter, der gik forud for os, dog ikke formøbet, de er dog ikke ligefrem opspist, forbrugt til unyttige Formaal. Jernbaner, Havne, Bygninger, Institutioner til Løsning af sociale, civilisatoriske, kunstneriske, videnskabelige Opgaver er dog skaffet for disse Penge, en Højnelse af Erhvervslevet er paa de mange Omraader derigennem tilvejebragt, Værdier er derigennem skabt, blivende for Efterslægten og afgørende for vort erhvervmæssige Stade i Fremtiden, afgørende for vort kulturelle, vort civilisatoriske Stade. Hvorfor i al Verden skal de 7 pCt. af Befolkningen, som tilfældig i dette Øjeblik ejer Formuer, tage hele Byrden heraf paa sig, medens den kommende Slægt skal være helt og fuldt fri?

Jeg vil sige om denne Plan, at den er

med et mildt Udtryk umoralsk, og den er umulig i selve sin Grundidé. I Praksis lader den sig afgjort ikke gennemføre. Thi det er rigtigt, som det er sagt her, at de smaa kan man maaske flaa, de smaa Formuer kan man maaske komme til Livs, men de store vil selvfølgelig unddrage sig en saadan Konfiskation, fordi deres Bevægelighed staar—i store Træk—i Forhold til deres Størrelse, Bevægeligheden og Størrelsen er i store Træk taget proportional. Det er derfor ganske besynderligt, at nogen kan tro, at man ad den Vej virkelig kan lette Befolkningen som Helhed for Statsgældens Tryk. En Kapitalflugt i stor Stil maa nødvendigvis blive Følgen, en Flugt til Udlandet af de Obligationer, som i Øjeblikket er i dansk Besiddelse, og Anbringelse af de Midler, som disse omsættes i, i fjerne Foretagender, for muligvis derigennem at skjule Beløbet for Skattemyndighederne og undgaa Skatteydelse.

Tror man virkelig, det gaar an? Hvis man indfører saadanne Fremgangsmaader, vil jo Følgen blive den, at gennem den hurtige Betaling af den udenlandske Statsgæld vil man drage 600—700 Millioner i et hurtigt voksende Tempo ud af det danske Erhvervslev. Tror man virkelig, det i Tider som disse vil være muligt, uden at det vil faa aldeles afgjort skadelige Konsekvenser?

Og hvad nu de andre Skatter angaar, var det Toldafgifterne, man i første Række tog Sigte paa i 1928. Nu er de stillet i andet Plan. Tempoet i deres Afvikling skal jo være langt langsommere end efter Forslaget af 1928: Men det bevirker jo heller ikke nogen Ændring i de Betragtninger, jeg allerede har citeret i Tilknytning til Forslaget af 1928, og som ogsaa viser det absolut umulige i de her foreliggende Planer. Det er i Virkeligheden et Fata Morgana uden nogen Realitet.

Man hævder i Bemærkningerne til Forslaget, at Grundskylden til Staten vil det første Aar blive 12 Mill. Kr., stigende til 129 Mill. Kr. efter 25 Aars Forløb. Nu er dette, hvad de Herrer ogsaa i Bemærkningerne indrømmer, højst usikre Tal. Det er Tal, som er baserede paa en antagen gennemsnitlig Prioritering af 50 pCt. af Jordværdien. Som det blev godtgjort af det ærede Medlem Hr. Duborg i Gaar, ligger den gennemsnitlige Prioritering utvivlsomt en Del højere, og gennem disse Penge skal nu efter Forslaget Toldskatterne gradvis ophæves.

Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Hans Hansen: Glemmer man ikke ved denne Opstilling, at Indkomst- og Formueskatten har man allerede ophævet? Det er det første, der skal ske, og det giver